

Antoni BUCKIEWICZ

Official Number	P-1050
Rank	polski: płk pil. brytyjski: W/Cdr
Date of birth	1887-05-20
Date of death	1954-05-26
Cemetery	Pointe Claire - Cmentarz Weteranów Wsp. 45.44422, -73.83722
Grave	a-5,K-310
Photo of grave	A photograph of a rectangular, light-colored gravestone set in a grassy area. The stone is engraved with the text: COL. ANTONI BUCKIEWICZ, 1887 — 1954, POLISH AIR FORCE.
Country	Kanada
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcie nagrobka: Sam McLauchlan via Wilhelm Ratuszynski
Informacje: www.biblioteka.info/pointeclair
pl.wikipedia.org/wiki/Antoni_Buckiewicz

Urodził się 24 maja 1887 r. Był absolwentem gimnazjum w Kamieńcu. Dalszą naukę kontynuował z dala od stron ojczystych. Uczył się mianowicie w Belgii. Tam też skończył studia. Uzyskał tytuł inżyniera technologa. Po powrocie do Rosji rozpoczął służbę wojskową w gwardyjskim pułku huzarów. Po rocznej służbie w kawalerii otrzymał stopień chorążego. Pod koniec lipca 1914 r. został powołany do wojska. Początkowo służył w sztabie a następnie na własną prośbę został przeniesiony na własną prośbę do jednego z pułków huzarów. Brał udział w walkach na froncie wschodniopruskim. Awansował na stopień podporucznika. Na początku października 1915 r. otrzymał przydział do 7. korpuśnego oddziału lotniczego. W tym czasie ukończył Sewastopolską Szkołę Pilotów. W lecie 1917 r. służył w 2. oddziale lotniczym, z niego przeszedł do 3. Syberyjskiego oddziału lotniczego.

W grudniu 1918 r. zgłosił się do Wojska Polskiego. Otrzymał skierowanie do I. lotniczego batalionu uzupełnień w Warszawie. 15 stycznia 1919 r. otrzymał przydział do 11. eskadry lotniczej. W lutym już w stopniu rotmistrza w został dowódcą oddziału. W pierwszych dniach kwietnia 1919 r. razem z eskadrą został skierowany na Front Litewsko ? Białoruski a tego na Front Mazowiecki

Był jednym z pierwszych, którzy tworzył pierwszy polski regulamin lotnictwa. Na początku 1920 r. zdał dowodzenie 11. eskadrą obejmując wyższe stanowisko dowódcze. Po dwóch miesiącach służby na Froncie Pomorskim otrzymał przeniesienie na dowódcę I. wielkopolskiej grupy lotniczej (późniejszego VII. dywizjonu lotniczego). W tym czasie był szefem lotnictwa Frontu Południowego. W czasie operacji warszawskiej był szefem lotnictwa 2. Armii. 20 października otrzymał awans na stopień podpułkownika. 22 listopada 1921 r. rozpoczął pracę na stanowisku komendanta Oficerskiej Szkoły Obserwatorów Lotniczych w grodzie Kopernika. 11 marca 1922 r. został dowódcą 1. Pułku Lotniczego. Ten stacjonował w Warszawie. Na tym nowym stanowisku został zatwierdzony 10 kwietnia 1925 roku. W międzyczasie 2 kwietnia 1924 roku otrzymał awans na stopień pułkownika.

Po Przewrocie Majowym zdał obowiązki dowódcy 1. Pułku Lotniczego pułkownikowi Sendorkowi. Sam przeszedł na inne stanowisko. W 1928 r. został przeniesiony na emeryturę. Po wybuchu II drugiej wojny światowej zgłosił się do służby w lotnictwie. Podobnie jak wielu lotników przez Rumunię dostał się do Francji. Zajmował stanowisko w sztabie Naczelnego Wodza generała Władysława Sikorskiego. Po zakończeniu wojny światowej wyemigrował do Kanady. Mieszkał w stolicy kraju klonowego liścia i Montrealu. Zmarł 26 maja 1954 r. Został pochowany poza Polską.

Konrad RYDOŁOWSKI